

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3900/2023
06.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, чији је пуномоћник Драган Вељковић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4435/2022 од 12.01.2023. године, на седници одржаној 06.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4435/2022 од 12.01.2023. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 4435/2022 од 12.01.2023. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 294/20 од 15.06.2022. године у ставу другом, трећем и петом изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена на исплату накнаде штете тужиоцу за период од 01.04.2017. до 31.12.2019. године, и то:

- на име разлике између минималне и исплаћене зараде у укупном износу од 44.551,40 динара, од чега: за мај 2017. године 1.579,82 динара, за јун 2017. године 454,06 динара, за август 2017. године 1.579,82 динара, за октобар 2017. године 494,06 динара, за новембар 2017. године 494,06 динара, за јануар 2018. године 4.077,07 динара, за фебруар 2018. године 494,06 динара, за март 2018. године 2.882,74 динара, за април 2018. године 1.700,87 динара, за мај 2018. године 4.098,70 динара, за јун 2018. године 1.700,87 динара, за јул 2018. године 2.899,78 динара, за август 2018. године 4.098,70 динара, за септембар 2018. године 501,96 динара, за октобар 2018. године 4.098,70 динара, за новембар 2018. године 2.899,78 динара, за децембар 2018. године 1.700,87 динара, за јануар 2019. године 6.202,64 динара, за март 2019. године 120,55 динара, за април 2019. године 534,69 динара, за мај 2019. године 948,82 динара, за јул 2019. године 948,82 динара и

- на име разлике између исплаћеног и припадајућег додатка на зараду по Закључку Владе Републике Србије 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године у укупном износу од 21.730,63 динара, од чега: за мај 2017. године 756,62 динара, за јун 2017. године 236,62 динара, за август 2017. године 756,62 динара, за октобар 2017. године 236,62 динара, за новембар 2017. године 236,62 динара, за јануар 2018. године 1.952,62 динара, за фебруар 2018. године 236,62 динара, за март 2018. године 1.380,62 динара, за април 2018. године 802,62 динара, за мај 2018. године 1.946,62 динара, за јун

2018. године 802,62 динара, за јул 2018. године 1.374,62 динара, за август 2018. године 1.946,62 динара, за септембар 2018. године 230,62 динара, за октобар 2018. године 1.946,62 динара, за октобар 2018. године 1.946,62 динара, за новембар 2018. године 1.374,62 динара, за децембар 2018. године 802,62 динара, за јануар 2019. године 2.959,27 динара, за март 2019. године 60,28 динара, за април 2019. године 267,34 динара, за мај 2019. године 474,41 динара, за јул 2019. године 474,41 динара и за октобар 2019. године 474,41 динара,

све са законском затезном каматом од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да исплати тужиоцу 104.208,00 динара на име трошкова целог поступка у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 294/20 од 15.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за накнаду штете у висини разлике између минималне и исплаћене зараде у означеним новачаним износима са описаном законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев за накнаду штете у висини разлике између припадајућег и уплаћеног додатка на зараду по Закључку Владе Републике Србије 05 број 120-33572007-14 од 25.12.2008. године у новчаним износима и са законском затезном каматом на начин описан у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, констатовано је повлачење тужбе за накнаду штете због неисплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада за период од 01.01.2016. до 01.01.2020. године. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 21.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4435/2022 од 12.01.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена означена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужена је поднела одговор на ревизију.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиоца у овом спору је дозвољна ради уједначавања судске праксе, због чега је применом члана 404. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о оспореној пресуди у складу са чланом 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је тужиочева ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код тужене као виши референт од 01.05.2006. године. Решењем тужене од 12.11.2019. године је распоређен на радно место ..., у звању вишег референта, са утврђеним коефицијентом од 8,30. Тако обрачуната и исплаћена плата увећавана је по основу радног ангажовања запослених на Косову и Метохији за 50%, по Закључку Владе Републике Србије 05. бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године. Плата коју је тужиоцу исплаћена за период од 01.04.2017. до 31.12.2019. године, без увећања за 50% по основу наведеног закључка,

била је нижа од минималне зараде, а такође и примљени тзв. „косовски додатак“ од припадајућег. Висина разлике зараде и додатка на плату (тзв. „косовски додатак“) утврђена је у првој варијанти налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке. Према другој варијанти тог налаза, исплаћена плата увећана за 50% била је виша од минималне зараде.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев, јер је тужиоцу обрачунавана и исплаћивана плата у складу са чланом 5. став 1. и 6. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник Републике Србије“, бр. 113/17 ... 86/19), која је уз увећање од 50% по означеном Закључку Владе Републике Србије од 25.12.2008. године у спорном периоду била виша од минималне зараде из чл. 111. и 112. Закона о раду.

Ревизијски суд не прихвата изложено становиште нижестепених судова, јер сматра да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Тужилац, сходно члану 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе, има право на исплату минималне зараде. Поред тога, по Закључку Владе Републике Србије од 25.12.2008. године, тужилац има право и на увећање припадајуће плате у висини од 50% месечно. Тужиоцу је у спорном периоду обрачунавана и исплаћивана плата у износу мање од минималне зараде и на тај износ је вршено увећање од 50% месечно по наведеном Закључку Владе Републике Србије. Такав обрачун није правилан. Тужилац је имао право на исплату минималне зараде и право на увећање од 50% обрачунато на тај износ. Плата исплаћена тужиоцу у спорном периоду била је нижа од износа који се добија обрачуном и применом минималне зараде уз увећање исте за 50% месечно, због чега тужилац има право на утужену разлику плате.

Следствено изложеном, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке и пресуде нижестепених судова преиначене, тако што је усвојен тужбени захтев у висини утврђеној налазом вештака (прва варијанта), који тужена страна није оспорила.

Одлука о трошковима целог поступка, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом члана 165. став 2. у вези са чланом 153. став 1. и 154. ЗПП. Тужилац је успео у спору и зато има право на накнаду трошкова поступка за састав тужбе и поднеска у износу од по 9.000,00 динара, жалбе и ревизије у износу од по 18.000,00 динара, заступања на два одржана рочишта у износу од по 10.500,00 динара, трошкова вештачења у износу од 8.000,00 динара, судске таксе за тужбу, првостепену пресуду, жалбу и другостепену пресуду у износу од по 2.651,00 динар, ревизију у износу од 5.302,00 динара и одлуку по ревизији у износу од 7.953,00 динара.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић